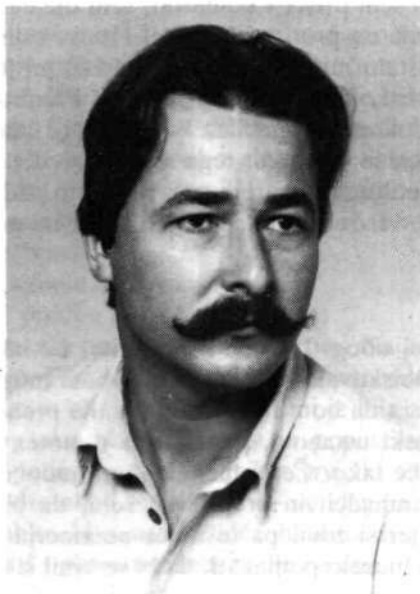

Biti v ranjeni deželi

Borut
Petrovič-
Vernikov

BITI Biti v ranjeni deželi ob ognjišču ki ugaša
pod krošnjo zehajoče lipe ki ji ni mar
za jate odletelih ptic...
Biti v pogledih utrujenih oči kjer poljub umira...
Peti o molku zaklenjenega časa morilcih samomorilcev
igračkah z osebno izkaznico našminkanih skeletih
steklih ljudeh...
Biti norec v očeh norcev v bolni deželi
kjer so »zdravi« samo pravoverni...

Biti v svojem jeziku svoja misel
toplejša od sonca bolj sočna od grozdja
lepša od zvezd...

Temnejša od teme ostrejša od noža
močnejša kot pest...

Biti za zaprtimi vekami v sebi kjer molk govori...

Biti v objemu toplih rok
v poljubu sočnih ustnic
v njenih očeh kjer ni severnega vetra...

Biti znan v pijanih pogledih
skrit za zaveso pobeglih

dokler ne padeš in te ne odnesejo z odra
 kjer si statiral glavno vlogo...
 Biti med dobrim in zlim
 med vero in izdajo med rojstvom in pogrebom
 kjer piješ krvavi med...
 Biti živ v zasutem grobu v zabiti krsti
 kjer ni sovraštva...
 Biti v zrcalu časa v letu ptic
 v šepetu dežja v molku neizgovorjenih besed
 v sanjah še nerojenega otroka
 kjer ni ugrizov steklih ljudi...

ZAKAJ JE
 TOLIKO VOTLIH
 PESNIKOV

Kdo se bo vrnil nazaj pod brajde
 legel v travo pustil metulju
 da se spočije na razgaljenih prsih
 ne da bi ga slastno ubil?
 Kdo se bo ustavil pod škrlatno rdečim nebom
 med prste spustil blesk zarje?
 Kdo bo poslušal petje grlic tožbo obupanca?
 O le kdo bi se rad napil čiste studenčnice
 ko je telo navajeno na pivo in žganje
 Za krožnik kislega zelja ter kos klobase
 glasujemo za boljši jutri ki ga nikoli ne bo
 Gostilna je edini parlament kjer govorimo kar mislimo
 Zato me nikar ne vprašuj zakaj je v tej deželi
 toliko votlih pesnikov

SLED Neizhojene poti iščejo sled
 pozabljen trenutek na jasi spoznanj
 rez na obzorju čelu dlaneh
 sliko spomina v odprtih očeh...
 V besedah je vino v vinu je smeh
 sonca ki joče...
 Usta so žejna zemlja ni led
 Solze so skrite v skritih poteh
 iščejo sled poljuba v očeh...

SO TRENUTKI So trenutki ko začutiš dih belih brez
 utrip neba molk veselja So trenutki ko si sam
 daleč daleč od trepeta ustnic daleč daleč
 od besed So trenutki ko začutiš da si tam nekje
 kjer ni slovesa Le nevidna roka te drži za dlan
 kjer je zarisana pot k morju...

ČRNINA Ko v očeh skeli črnina ni morja v dlaneh
 le reke pretakajo kri iz brega na breg
 Sence z odra bežijo vse je le smeh
 režanje z blatnimi usti lomi tišino v kosteh
 Noži režejo mrzla telesa v nočeh
 hlad se zajeda v možgane razlite po tleh
 Pesniki čakajo rojstvo mrtvih besed
 Vrag se z nasmehom ozira v deželo kamenja in čred
 Ko smrt se v smrti razžre nam nič ne ostane za jutri
 Prekleta vse se podre še preden Sin solzo začuti

VENCI
 IZ BELIH
 CVETOV Venci venci iz belih cvetov
 Prerezane žile stisnjena vrv
 Izstop iz sveta votlih Bogov
 Venci venci iz belih cvetov
 bodo prekrili deželo svežih grobov...